

מ"ת 44530/03/19 - מדינת ישראל נגד ר"ש

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 44530-03-19 מדינת ישראל נ' ר"ש(עציר)

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ר"ש (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: **הנאשם**) עד לתום ההליכים נגדו.

2. בדיון ביום 14.4.2019 ביקש הנאשם לייצג את עצמו, והסנגוריה הציבורית שוחררה מייצוגו. בנסיבות אלה על בית המשפט להקפיד ביתר שאת על שמירת זכויותיו.

3. כתב האישום מייחס לנאשם שני אישומים:

באישום הראשון נאשם הוא בכך שאיים על אשתו מספר פעמים ביום 5.3.2019 כי ירצח אותה, וכי הוא שבר חפצים בבית לרבות חלון, הטלפון הנייח בבית ועציץ בבית; כי ניסה לזרוק על המתלוננת שלט טלויזיה ורדף אחריה תוך איום ברצח; כי איים על שוטרים וקילל אותם ואמר לשוטרת "לכי תזדייני יקחבה. את שומעת חתיכת שרמוטה". באישום זה מואשם הנאשם בשתי עבירות איומים, בהזיק לרכוש במזיד ובניסיון לתקיפה סתם של בת זוג.

באישום שני מואשם הנאשם כי ביום 11.3.2019 אשתו המתלוננת חזרה הביתה ופגשה בנאשם יושב בבית תחת השפעת אלכוהול. על-פי הנטען הוא צעק על כך שהיא התלוננה עליו. כן נטען כי הוא איים עליה שישרוף את הבית. נטען כי בתחנת המשטרה, הוא אמר לשוטרים "אני אתאבד עליה אני גומר עליה", בהמשך לאיומים וקללות נגד שוטרים וניסה לירוק על שוטרת מספר פעמים. כן נטען כי הנאשם איים לשרוף את תחנת המשטרה, וכי הוא ירק על שוטרת. בגין אישום זה מואשם הנאשם בשלוש עבירות איומים ובתקיפת שוטר במילוי תפקידו.

ראיות לכאורה

4. בדיון ביום 24.3.2019, בעוד הנאשם היה מיוצג בידי סנגור ציבורי, טען הסנגור דאז הנכבד כי יש לו טענות כבדות משקל בענין ראיות לכאורה (ע' 3 ש' 21). עם זאת ביקש הסנגור דאז לדחות את הדיון כדי לשלוח את הנאשם

לתסקיר בענין חלופה בקהילה טיפולית, שכן אם יתקבל בה הדבר עשוי לייתר את הדיון בראיות לכאורה. הסנגור דאז הנכבד הסכים לניצוץ ראיתי בענין חלק בלבד מהעבירות המיוחסות לנאשם (ראו פרוטוקול מיום 24.3.2019 בשעה 15:53 בענין תיקון הפרוטוקול הקודם מאותו היום). בתסקיר שהוגש ביום 11.4.2019 צוין כי הנאשם לא נתקבל לקהילה הטיפולית שבנדון. בפתח הדיון ביום 14.4.2019 הודיע כאמור הנאשם כי הוא מעוניין לייצג את עצמו. משלא התקבל הנאשם לקהילה הטיפולית, נדרשת כעת הכרעה בשאלת הראיות לכאורה.

5. מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי האיומים המיוחסים לנאשם בענין רצח אשתו המתלוננת. המתלוננת מסרה בהודעותיה במשטרה כי הנאשם אים עליה ברצח מספר פעמים. אמנם באישום השני, טענה לאיום ברצח אינה מופיעה בהודעה הראשונה של המתלוננת ביום 11.4.2019 אלא אך בהודעתה השניה בנוגע לאותו אישום מיום 14.4.2019. אולם הראיות לכאורה לאיומי הנאשם ברצח אשתו המתלוננת אינן מסתמכות בהודעותיה בלבד; ישנו בתיק סרטון שבו רואים ושומעים את הנאשם אומר כנטען בסעיף 4 לאישום השני בכתב האישום, "אני אתאבד עליה אני גומר עליה" (WhatsApp Video 2019-03-13 at 08.04.44, בתקליטור "ראדיק שמילוב - התנהגות בתחנה סרטונים). אף אם אניח לצורך הדיון כי לא ניתן לזהות מסרטון זה על מי אומר זאת הנאשם, עצם העובדה שהוא מדבר על התאבדות תוך שהוא "גומר על" מישהי, המהווה איום ברצח, מחזק את הודעות המתלוננת, במובן זה שאיום ברצח אישה בידי הנאשם אינה טענה התלושה מן המציאות. בנוסף להודעות המתלוננת על כך שהנאשם התפרע ושבר חלון בבית, יש תמונה של חלון שבור בתיק; אף אם אניח (מבלי להכריע כאן) כי נוכח טענת הנאשם לפיה הבית שייך רק לו וכי מותר לו לשבור את חפצים של עצמו, הראיות לכאורה להתנהגות אלימה זו מחזקת את גרסת המתלוננת בענין איומים ברצח.

6. מצאתי גם ראיות לכאורה נגד הנאשם בניסיון לתקוף את המתלוננת באישום הראשון (הודעתה מיום 5.3.2019 גיליון 3 ש' 77; ש' 89-90; הודעתה מיום 18.3.2019 גיליון 2 ש' 23-24).

7. מצאתי גם ראיות לכאורה לתקיפת שוטרת במילוי תפקידה בידי הנאשם (באמצעות יריקה).

8. עולה לכאורה מהחומר בתיק כי ייתכן והנאשם היה שיכור בזמן האירועים מושא כתב האישום. אולם שלב הדיון במעצר אינו השלב שבו מכריעים בטענות הגנה לרבות טענת שכרות.

9. סיכום ביניים: מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה מספיקות להרשעת הנאשם למצער במעשים העיקריים מושא כתב האישום.

עילת מעצר

10. מתקיימת, בענין ניסיון התקיפה והאיומים המיוחסים לנאשם נגד אשתו המתלוננת, עילת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (לענין איומים כמקרים עילת מסוכנות נגד בת זוג ראו למשל עמ"ת (חי') 30616-12-10 **פרץ נ' מ"י** (23.12.2010)).

בחירת חלופת מעצר

11. בשלב מעצר הימים בזמן חקירת האירועים הנטענים מושא האישום הראשון, הורתה כבוד השופטת ר' **שפילברג כהן** על שחרור הנאשם, בתנאים לרבות מעצר בית אצל בנו שי. המדינה הגישה ערר על אותה החלטה. בדחותו את הערר (עמ"י (נצ') 18352-03-19 מ"י נ' **שמילוב** (8.3.2019)), קבע כבוד השופט **ע' עיילבוני**:

"לאחר שעיינתי בחומר החקירה ובחנתי את טענות הצדדים, לאחר התרשמות אישית שלי ממצבו של המשיב ומבנו שאמור לפקח עליו בתקופת מעצר הבית, אני מוצא כי החלטת בית המשפט קמא אינה חורגת מהחלטה הראויה בתיק זה וסבורני כי בית המשפט קמא איזן בצורה ראויה בין כלל השיקולים הדרושים לעניין לרבות מצבו הבריאותי של המשיב בהיותו עיוור, קטוע אצבעות בשתי הידיים ועם נכות משמעותית...".

12. אמנם האירועים הנטענים מושא האישום השני בכתב האישום התרחשו על-פי הנטען לאחר ההחלטה המצוטטת לעיל. ואולם האישום השני כולל אישום בעבירה מסוג שאינו כלול באישום הראשון (תקיפת שוטר במילוי תקפידו). אולם מבלי להקל ראש באישום בתקיפת שוטר או באירוע נוסף שבו איים לכאורה הנאשם לרצוח את בת זוגו המתלוננת, עיון בכתב האישום מעלה כי האירועים מושא כתב האישום הם המשכה של אותה דרך התנהגות מושא האישום הראשון. ודוק, דווקא באירועים מושא האישום הראשון הנאשם לכאורה איים מספר פעמים לרצוח את אשתו וניסה לתקוף אותה, ובאירועים מושא האישום השני התווסף לכאורה איום אחד דומה נוסף נגד המתלוננת.

13. עוד אציין, כי נטען בכתב האישום כי הנאשם שוחרר למעצר בית עד 11.3.2019 ונקבע כי אל לו ליצור קשר עם המתלוננת עד לאותו יום בשעה 11:00. נטען כי האירועים מושא האישום השני החלו באותו יום החל מהשעה 14:00. קרי, אף לשיטת כתב האישום, הנאשם לא הפר את תנאי שחרורו במעצר הימים.

14. בנסיבות אלה, דומה היה, לאור עמדות שתי הערכאות בענין שחרור למעצר בית לאחר האירועים הנטענים באישום הראשון; נוכח נסיבותיו של הנאשם כמפורטות שם; ומאחר ולמעט בענין התוספת בדבר תקיפת שוטר לכאורה בה אין להקל ראש, האישום השני נראה כהמשך ההתנהגות מושא האישום הראשון; ובהעדר טענה להפרת תנאים בתקופת השחרור בתנאים במעצר ימים לאחר אירועי האישום הראשון, כי היה מקום לשקול את שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר, לרבות מעצר בית.

15. לענין זה הוריתי כי בנו של הנאשם, אשר פיקח עליו במעצר בית במסגרת מעצר הימים, יתייצב לדיון היום. הבן התייצב, ומסר כי הוא אמנם היה רוצה לפקח על אביו עד לתום ההליכים, אולם מאחר והוא מנהל עסק כאצמעי, לא יעלה הדבר בידיו.

16. בדיון היום, לשאלת בית המשפט לא עלה בידיו של הנאשם להציע מפקח פוטנציאלי אחר. שקלתי האם ניתן לשחרר את הנאשם ללא מפקח, אולם נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו - הגם נוכח נכותו בין היתר כקטוע אצבעותיו

בשתי ידיים - ומאחר שלאחר האירועים מושא האישום הראשון, שלאחריהם הוא שוחרר למעצר בית בפיקוח בנו, הוא לכאורה חזר ואיים לרצוח את המתלוננת (ואף תקף שוטר במילוי תפקידה), לא מצאתי כי ניתן לעשות כן.

17. על כן, הנני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו.

18. הנני מפנה את תשומת לבו של שב"ס להערת שירות המבחן לפיה הנאשם "שלל רצון לפגיעה עצמית אך אנו סבורים כי במצבו הנוכחי יש צורך להורות לגורמי השב"ס להמשיך ולפקח ולהשגיח על יו כמו גם לספק לו מענים רפואיים הולמים".

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, במעמד
הצדדים.

דניאל קירס, שופט